

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). **Μέρος ΣΤ΄**

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Συμβουλευόταν τον Γέροντα και για τα πιο ασήμαντα προσωπικά του ζητήματα. Έτσι δεν έκαμνε το θέλημά του και όλη την φροντίδα της ψυχής του την είχε αφήσει στην ποιμαντική διάκρισι του Γέροντος.

Συμβούλευε τους νέους πατέρες: «Προσέχετε τον Γέροντα. Να του έχετε τελεία εμπιστοσύνη, διότι είναι αναντικατάστατος»

Στις συνάξεις της Αδελφότητας, πεταγόταν ο Γέρο Αρσένιος με τα διακριτικά του αστεία για να ελέγξει αδελφικά τον γέρο-Ανδρέα λέγοντάς του:

-Πάτερ Ανδρέα, πάλι άστοχα εμίλησες σήμερα.

-Αχ, αν ήταν αυτός ο Γέροντας κι αυτοί οι αδελφοί από την αρχή, που ήλθαμε κι εμείς, εγώ σήμερα, γέρο-Αρσένιε, θα ήμουν άγιος...

Την περίοδο της Κατοχής εργάσθηκε σαν βοηθός μάγειρας κοντά στον οικονόμο του Μετοχίου Βούλτσιστας, τον μοναχό π. Νέστορα. Λόγω της γερμανικής κατοχής πεινούσε πολύς κόσμος από τα γειτονικά χωριά. Στο Μετόχι εύρισκαν καθημερινά αγάπη, παρηγοριά και φαγητό.

Ο Γέρο Νέστορας αναδείχθηκε ο προστάτης των πτωχών και των κατατρεγμένων. Ο βοηθός του μοναχός Ανδρέας είχε την ευλογία από τον οικονόμο να δίνει σ' όλους τους ανθρώπους ψωμί, φαγητό και ο,τι άλλο είχαν ανάγκη. Και ο μέγας Προστάτης της Μονής ο άγιος Νικόλαος τόσο πολύ ευχαριστήθηκε, ώστε ευλόγησε το τελευταίο σιτάρι της Μονής και οι Πατέρες έπαιρναν από την αποθήκη χωρίς αυτό να τελειώνει.

Κάποτε τον ερώτησε Αδελφός της Μονής: Πάτερ Ανδρέα, στα χρόνια που υπηρετήσατε στο νοσοκομείο της Μονής θυμάσθε να μας ειπήτε ιστορίες από την ζωή και την οσιακή κοίμησι άλλων Γεροντάδων;

-Από το 1936 που ήλθα στην Μονή ευρήκα 63 Πατέρες που αυστηρούς στην άσκησι. Οι περισσότεροι προεγνώρισαν τον θάνατό τους, προειδοποιηθέντες από τους Προστάτες της Μονής μας, καθώς άκουσα και είδα κι εγώ ο ίδιος. Εκτός από τον άγιο Γέροντά μου, ο οποίος ειδοποιήθηκε τρεις ημέρες ενωρίτερα από την κοίμησί του, ήτο και ο παπά Στέφανος στο Γηροκομείο της Μονής.

Αυτός ενώπιον και άλλων Πατέρων μας είπε: «Πατέρες αυτή την στιγμή ήλθε ο άγιος Νικόλαος και μου είπε να κάνω υπομονή και σε λίγο θα έλθη να με πάρη». Επίσης ο Γέρο-Αρτέμιος, καταγόμενος από την Μικρά Ασία, πολλά χρόνια ράπτης στην Μονή μας, ενώ ήτο ασθενής στο νοσοκομείο της Μονής, άνοιξε η πόρτα και μπήκε μέσα ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Του έδειξε τους τύπους των ήλων, του είπε να κάνη υπομονή, έπλησε την καρδιά του θείας ευφροσύνης και ανεχώρησε. Την επομένη ημέρα, μετά την Θεία Κοινωνία ο Γέρο-Αρτέμιος απήλθε στα ουράνια. Αλλά και ο μακαριστός Γέρο-Βαρλαάμ δραστήριος μοναχός της Μονής μας αξιώθηκε να ιδή τον φύλακα Άγγελό του εν εγρηγόρει με την στολή στρατιώτου, ο οποίος και του είπε: «Θέλημα Θεού είναι να έλθω εντός ολίγου και να πάρω εσένα, τον π. Κασσιανό και τον π. Ιωάννη. Γι αυτό να προετοιμασθήτε». Και έγινε άφαντος. Σε λίγο, πράγματι, ασθένησε ο π. Κασσιανός, έλαβε τα Άχραντα Μυστήρια και ανεπαύθη τον αιώνιο ύπνο.

Μετά από ολίγες ημέρες ασθένησε ο π. Ιωάννης. Έκοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, και λέγοντας τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου, ανεπαύθη πριν τους τελειώση. Και ο Γέρο-Βαρλαάμ, μετά από διάστημα ενός και πλέον μηνός, μετά την Θείαν Κοινωνίαν ανεπαύθη, όπως και το περίμενε.

Στα τελευταία πέντε χρόνια αποσύσθηκε από την ενεργό συμμετοχή του στα διοικητικά ζητήματα της Μονής. Οι ενοχλήσεις της καρδιάς του και το ζάχαρο την ανάγκαζαν να αποφεύγη τις μετακινήσεις και να ελέγχη την τροφή του. Στο διάστημα αυτό με την βοήθεια ενός νεωτέρου αδελφού της Μονής τακτοποίησε το οστεοφυλάκιο, που είναι κάτω από τον κοιμητηριακό ναό των Αγίων Πάντων. Τοποθέτησε κατά είδος τα οστά των κοιμηθέντων Πατέρων κι δημιουργήθηκε αρκετός χώρος και για άλλα οστά.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr